



תשובה ארח חיים רל לא לב מאהבה יא

רל ציה יוד חדר הראשון תקפה'ל פרח

ארכעה וזרבים טיית צ"ל צ"ס. ומו שחס על כלו הנאים יכול לתת כסף פדיונו והמלך מתרצה במעות וישקול כסף מחיר כל לו פ" ב"ן שהוא 3 לעטין או פחות מזה. ח' זהב יוד צ"ל בכסף מלא שהוא כעת על ערך צ"ל ארכעה זהובי ר"ה צ"ל התאספו ראשי צה"כ קלוי הגבול' ומבורים ויחיד סגולה וחופשי תורה המופלגת הרבנים מבה"כ הזה והמתיקו סוד כדת מה לעשות בבלי הקודש. הטסים. הידו. ועץ החיים. והצתרים. וכדומה. ואין כסף תשמישי המלוא כמו הפמועות והכרות וכיוצא. מספיק לרביע. הפדיון. וכקרא נקראתי להם אחרי שאני מתווצי בהכ"כ הזה להיות בלואתה הענה ואתיקורי דמתיקורי צי והריתי בצרוף הרבנים מופלגי תורה מבה"כ. היה להביא את הכסף אל בית המלך ועליהם ליקח תיכף מיד לורפי הכסף תשמישי קדושה אחרים בערך אשר לרפו כמספר ידות וטסים כו' שהי' להם עד היום ולא חיסם מגיעות המעות. אשר צבלו מאלו המלך לקנות כל כלי קודש יקחו מהמעות אשר יקבלו תורת. כל כסף מתשמישי המלוא. ואחרי שאלו דברי מפי שמעתי שגדולי מופלגי התורה הכיל גם המה אורו כך ושללו להיות פסק הזה אלעזר וחוקה כמלחם בלא טעמא ומשחא דאורייתא נחתי עיני ולבי לשמים לתור בהראשונים ולדרוש בהאחרונים לצדף ולברר עד מקום שירי מגעת לל צמחמה ולא בדעת כפי חלקי וגורלי אשר אזו מסיני כפשי יודעת ולא בפלפולים. לעקר ולטעת כ"א דברים הגשמים על-אחן שומעת.

תשובה

הנה מתחלה עלה במחשבה ללמי צמותה הדין אחרי שפקודת המלך הגדול היא ואינו כובד בהם מנהג ציון כי הצרוף הזה-חינו דרך ציוני בדבעין למימר קמן אי"ה כי פנים חדשות בלו לכאן ינס כל כלי תשמיש מבית חפלתם כתובים כתובים המה לגורפס. ולא רחיתי בשום מקום לכסף בשוטים או במלים לפדות כה"ג דאפילו ספרים תפילין ומזוזות תמן תניכא במס' גיטין. דף מ"ה-ע"א חין לוקחין יותר מכדי דמיהן וכו' ופירש"י. הי' משום דחוקא דצבורא כולו ועיין עוד שם וחמרו. שם מעלין בדמיהן עד כדי פירעפיק ועיין תוס' שם ד"ה מעלן. דדוקא תפ' לין מעלין. ולא ספרים שרמיהן יקרים ועיין בהרא"ש שם א"ה הדין כן בדברים קדושים עצמם ולא חמריהן שצריכין ומחוייבים לתת להם כל מה שישאלו כדי שלא יבאנו בהן מנהג ציון מכ"ש תשמישי קדושה ובמקום אשר צביה'יל שאלו ידם יפן בשביל סגרא בעלמא שאנו מדמין חין לעשות מעשה:

ואצבע'א גמרא גבה חין ספק שטסים וידות ועץ החיים וכחצרים וכל מה שתולין בס"ת לנו תשמישי קדושה הן כמ"ש הרמב"ם פ' יוד מה"ל ס"ת וכן רמזי זהב וכסף וכיוצא בהן שגושין לס"ת לנו תשמישי קדושה הן וכו' וכן הוא בצור והמחבר. צ"ד סי' רפ"ב סעיף ט"ז וחף שיש לפקפק ולומר שטסים וידות לא כעשו לנו כי ידות חיון חלל לסומן. שלא יטעה הקורא כמ"ש הרמ"א צ"ח סי' קכ"ד סעיף ו"ו בהג"ה. והטסים הם לאודיע חובת היום אם שבת היום או חדש היום שלא יטעו להוציא אחרת כמ"ש מהרא"י ומביא הש"ך צ"ד סי' רכ"ט ס"ק י"א אבל זה חינו הא כבר כתב המג"א שם ס"ק י"ד ועכשוו נהגו לתלות לס"ת לנו עכ"ל ר"ל אחרי שבעת תולין לנו והרי אלו תשמישי קדושה והיון תחלת עשייתן לנו והרי הם כתפוחי זהב וכן כריחה מש"ת ח"י סי' קס"ב ואביא דבריו לקמן אי"ה וכ"כ בעל פרי מגדים שטסים וידות תשמישי קדושה הם והדברים פשוטים וטהורים.

ועתה אחרי שתשמישי קדושה הם ח"כ חף אם מכרו זע"ה במחיה מ"מ ציד הלוקח בקדושתיהו קיימי כמ"ש המג"א בשם הרמב"ן במ"א קנ"ג ס"ק י"ד וי"כ פשוט הדבר שאסור

שלוש עד חין חקר. לאדם יקר. כבוד אהו' צר פחתו הרבני המופלג מזה' ליב מוגלים כ"י. הגה כמעט רגע קבלתי מכתב ידידי כ"י חשתי ולא התמהמהתי להשיב על דבר שאלתו בס"ת בפסוק כסותה לנדה ה' כתוב במלת כסותה בסוף בלואת ו' תמורת תורה ה' והאריך מעלתו שאין להוציא ספר תורה אחרת בעבור שאיך כרגש במצות אהו' ידידי כבר הארכתי בס"ד בחבורי שו"ת ת"מ חלק ח' סי' כ"ח דלוא כלל הוא שיש דברי' שאינם כרגשי' במצות עכ"ל לריכין להוציא ס"ת אחרת ע"ש דברי' של טעם ובר מן דין במח"כ שנה בזה דהא הקרי'א כסותה והכתיב' כסותה והלכה מרווחת בישראל אם כתב בקריאתה הס"ת פסול כמבואר בהרמב"ם פ"ח מה"ל ס"ת הל' י"א ובש"ע. י"ד סי' ע"ה סעיף ו' ח"כ הדבר פשוט שאריך להוציא אחרת:

רלא ועל אשר הפקדה על מה דקאמר התלמודא לרבי' במס' צ"ק דף ק"ט ע"א דס"ל כפי מומוות אבל כפי ח"י לא דח"ל לתתא דיד פקיהה היא וללא נב בעיה ח"י והא במס' סוטה דף י"א ע"ב קאמר התלמודא מתי חיות חילימא חיות ממש ואנו ח"י מי לא צריכה ח"י אחריתי לחולדה ח"כ מ"ט דרביע. אהו' ידידי מ"ש ח"ל לתתא דיד פקיהה היא ולא מביעה ח"י ר"ל שחינה צריכה מילתא שחברתה תוכל לביעה אבל לישאל דקרא משמע שחינה צריכות שום טועה ללדה כי לא הל"ל חל"כ לא כגשים המצרות העברין' בערם תבא חליהן המילתא וילדו מתי כי חיות הגה ושפיר דייק התלמודא אהו' ח"י מי לא צריכה כו' והנה בחפשי רחמי לומר דשם בסוטה מכלל מיייר והכ"ה במס' צ"ק מפרטי ובחוד' רגע כעמרתא הודרכ' צי שחי אפשר לומר הכ"ה כן ודוק. ה"ד יודו הסוד בכל צד ודעת:

הק' אלעזר פלעקלש

קנ"א גליון בהגהות רמ"א סעיף י"ב וכו' דוקא בבהכ"כ קצוע שכננה מתהלה לכך כו' עכ"ל רחמי בשאלו' ותשובות הרמב"ם הנקראות בשם פאר הדור כס"י ע"ד ח"ל שאלה ותורנו הדרתו בעל' אשר על הבהכ"כ ובה א"ה מכוון על הה"כ אשר בו ס"ת המקודשים אם מותר לתור צבית זה. תשובה יכול לתור צבית אבל במקום אשר על הה"כ לא ואינו יכול לישן שם ולא להניח כלי מלאכתו אבל בשאר הצבית יעשה כראונו עכ"ל.

קנ"ג גליון מנ"א ס"ק ד' יש אומרים כו' היינו בדעבר אם מכרם כבר עכ"ל עיין ט"ז ס"ק י"א ועיין בשער המלך פ"א מהלכות תפלה הלכה י"ד.

ש"ם גליון מנ"א ס"ק י"ד ומ"מ תשמיש קדושה בקדושתיהו קיימי עכ"ל עיין בהרא"ש והטור י"ד סי' רפ"ב התפוחים יוכלו בעליהן למוכרן ולהקח יכול לעשות בו כל מה שירצה ועיין שם צ"י ד"חן זה סותר דברי הרמב"ם ועיין לרוב סעיף טי"ת דדוקא ס"ת וספרים בקדושתיהו קיימי ולא תשמיש קדושה ועיין לרוב י"ד סי' רפ"ב סי' וכו' ע"ש והארכתי בתשובתי ואין הגליון מספיק:

רלב יוס' ח' ה' חדר השני כסף קודש לפ"ק פרח:

הנה אחרי אשר יראה הפקודה מאת אדונינו המלך הגדול הקיסר יריה לשובת בני המדינה שכל כלי הכסף הנמצא בן חלל יחיד וצ"ן חלל צבור עשיר וחביון יחד' כעם כהן' כהקדש כחול' כל חפים שונים יהודים ואינם יהודי' להניחם אל המצרף אשר הוא עומד מאת המלך האדיר יריה. והמלך צרוב חסדיו חינו מבקש חנם בלא כסף. כ"ח ישולם תמורתו בלי התמהמה בעד כל לוס 3 לעטין